

[Maisted]

ne, hvor de gang på gang diskuterer, hvad de skal forbyde den danske befolkning at se og høre, hvad de skal tillade den at se og høre; men der foregår ingen diskussion om, hvad vi overhovedet kan tillade os at forbyde den danske befolkning at se og høre.

Det kommer nok ikke bag på nogen, at jeg har den opfattelse, at Danmarks Radio og TV har været temmelig rødt domineret de sidste 20 år, og jeg er også af den opfattelse, at de røde partier herinde ikke ville have det halve antal mandater, hvis vi virkelig havde haft en fri presse på det område. Jeg kan godt se, at hr. Anker Jørgensen synes, det var en dårlig bemærkning, men det er altså min opfattelse.

Det er klart, at der er mange, der vil sige, at det selvfølgelig er ud fra mit synspunkt, og at det nok er noget sludder, men det er i hvert tilfælde ikke noget sludder, at man kan konstatere, at den journalistiske højskole uddanner sine elever efter nogenlunde samme principper som Tvindskolerne. Der er penge i at være socialt bevidst og i at have den rigtige samfundsmæssige holdning. En løn på 300.000-400.000 kr. om året, hvis man fører de rigtige meninger til torvs, er ikke at foragte. Tvindskolerne har også fundet ud af systemet, og det klinger i kassen hver dag. Når man igen tænker på fru Birte Weiss, der går imod reklamer, ja, så har vi jo Dan-TV; bingo, så er der penge i kassen til socialdemokratiet.

Altså er det efter min opfattelse meget, meget vigtigt, at vi får frihed på dette område, som vi har det på den trykte presses område. Jeg ved selvfølgelig godt, at den journalistiske frihed vil være stærkt dominerende, uanset hvad man gør, men det er dog mangfoldigheden af denne journalistiske frihed, der giver borgerne en rimelig chance for at bevare en smule ytringsfrihed.

Det næste store problem er landets økonomi. Der har vi det sædvanlige problem med betalingsbalanceunderskuddet, og det er gået på den måde, at det konservative folkeparti har taget afstand fra dem, det kalder højrefløjspolitikere, dem, der har en mærkværdig, reaktionær opfattelse. Sådan var det ikke i 1977. Da havde det konservative folkeparti en politisk ordfører, der er statsminister i dag. Hr. Poul Schlüter dengang, statsministeren i dag, udtalte minsandten, at han ikke kunne stemme for finanslovsforslaget, for der

var et underskud på 7 mia kr. over for udlandet. Den samme statsminister og den samme politiske ordfører ville dengang lukke Christiania. Og hvorfor nu det? Ja, det var selvfølgelig for at få de dér forkætrede højrefløjspolitikeres stemmer hjem i folden, sådan at det konservative parti kunne blive stort.

Med hensyn til den økonomiske politik havde man en forespørgselsdebat, rejst af det konservative folkeparti. Det var den nuværende industriminister, der var ordfører dengang, og han sagde som økonomisk-politisk ordfører for det konservative folkeparti den 12. maj 1976, Folketingstidende 1975-76, sp. 9588-9589:

»Vi har et fortsat stigende underskud på de løbende poster på betalingsbalancen. Vi fik ikke at vide, hvor stort det var, men jeg mener, det er opgjort til ca. 3 mia kr. for årets første 3 måneder. Når hertil kommer vore rente- og afdragsforpligtelser, udviklingshjælp m.v., vil enhver kunne fatte, at det fortsat bliver nødvendigt at finansiere en væsentlig del af dansk aktivitet og virksomhed ved hjælp af udenlandske lån. Dette økonomiske vanvid kan ikke fortsætte. Vi opfører os som verdens rigeste samfund, og vi gør det for lånte midler, som måske oven i købet kommer fra samfund og befolkninger, der lever langt ringere, end vi gør.

Vi har haft gode muligheder for at rette situationen op, men ikke udnyttet disse muligheder, men nu har spørgsmålet om vor kreditværdighed antaget alvorlige dimensioner. Hvor stort er betalingsbalanceunderskuddet i de første 3 måneder af året? Og hvor stort skønner regeringen betalingsbalanceunderskuddet bliver for 1976? Jeg vil gerne rette disse direkte spørgsmål til økonomiministeren. 6, 7 eller 8 mia kr. måske og i 1977 og 1978 det samme. Det vil sige, at vi skal ud at låne til dækning af et finansieringsbehov på over 25 mia kr. i de kommende 3 år. Kan vi det?«

Det er jo fantastisk. Det var dengang, da det konservative folkeparti var konservativt samtidig. Hvorfor nu det? Ja, det var, fordi de ikke havde nogen særlig stor tilslutning fra de her forkælede vælgere, som ikke er reaktionære, men realistiske i deres indstilling til, hvordan dansk økonomi burde køres.

Jeg er fuldstændig enig i det, industriministeren sagde i 1976. Det gælder endnu mere i dag. Nu siger hr. Svend Auken, at regeringen